

¹Nicht uns, HERR, nicht uns, sondern deinem Namen gib Ehre um deine Gnade und Wahrheit! ²Warum sollen die Heiden sagen: Wo ist nun ihr Gott? ³Aber unser Gott ist im Himmel; er kann schaffen, was er will. ⁴Jener Götzen aber sind Silber und Gold, von Menschenhänden gemacht. ⁵Sie haben Mäuler, und reden nicht; sie haben Augen, und sehen nicht; ⁶sie haben Ohren, und hören nicht; sie heben Nasen, und riechen nicht; ⁷sie haben Hände, und greifen nicht; Füße haben sie, und gehen nicht; sie reden nicht durch ihren Hals. ⁸Die solche machen, sind ihnen gleich, und alle, die auf sie hoffen. ⁹Aber Israel hoffe auf den HERRN! Der ist ihre Hilfe und Schild. ¹⁰Das Haus Aaron hoffe auf den HERRN! Der ist ihre Hilfe und Schild. ¹¹Die den HERRN fürchten, hoffen auf den HERRN! Der ist ihre Hilfe und Schild. ¹²Der HERR denkt an uns und segnet uns; er segnet das Haus Israel, er segnet das Haus Aaron; ¹³er segnet, die den HERRN fürchten, Kleine und Große. ¹⁴Der HERR segne euch je mehr und mehr, euch und eure Kinder! ¹⁵Ihr seid die Gesegneten des HERRN, der Himmel und Erde gemacht hat. ¹⁶Der Himmel allenthalben ist des HERRN; aber die Erde hat er den Menschenkindern gegeben. ¹⁷Die Toten werden dich, HERR, nicht loben, noch die hinunterfahren in die Stille; ¹⁸sondern wir loben den HERRN von nun an bis in Ewigkeit. Halleluja!

¹لَيْسَ لَنَا، يَا رَبُّ، لَيْسَ لَنَا، لَكِنْ لِاسْمِكَ أَعْطِ مَجْدًا، مِنْ أَجْلِ رَحْمَتِكَ مِنْ أَجْلِ أَمَانَتِكَ. ²لِمَاذَا يَقُولُ الْأَمَمُ: أَيْنَ هُوَ إِلَهُهُمْ؟ ³إِنَّ إِلَهَنَا فِي السَّمَاءِ، كُلَّمَا سَاءَ صَنَعَ. ⁴أَصْنَانُهُمْ فَضْةٌ وَذَهَبٌ، عَمَلُ أَيْدِي النَّاسِ. ⁵لَهَا أَفْوَاهٌ وَلَا تَتَكَلَّمُ، لَهَا أَعْيُنٌ وَلَا تُبْصِرُ. ⁶لَهَا آذَانٌ وَلَا تَسْمَعُ، لَهَا مَنَاجِرُ وَلَا تَسْمُ. ⁷لَهَا أَيْدٍ وَلَا تَلْمَسُ، لَهَا أَرْجُلٌ وَلَا تَمْشِي وَلَا تَنْطِقُ يَحْتَاجِرُهَا. ⁸مِثْلَهَا يَكُونُ صَانِعُوهَا، بَلْ كُلُّ مَنْ يَبْكِلُ عَلَيْهَا. ⁹يَا إِسْرَائِيلُ، اتَّكِلْ عَلَى الرَّبِّ. هُوَ مُعِينُهُمْ وَمَجْنُّهُمْ. ¹⁰يَا بَيْتَ هَارُونَ، اتَّكِلُوا عَلَى الرَّبِّ. هُوَ مُعِينُهُمْ وَمَجْنُّهُمْ. ¹¹يَا مُتَّقِي الرَّبِّ، اتَّكِلُوا عَلَى الرَّبِّ. هُوَ مُعِينُهُمْ وَمَجْنُّهُمْ. ¹²الرَّبُّ قَدْ ذَكَرْتَا قُبَارُكَ. يُبَارِكُ بَيْتَ إِسْرَائِيلَ، يُبَارِكُ بَيْتَ هَارُونَ. ¹³يُبَارِكُ مُتَّقِي الرَّبِّ الصَّغَارَ مَعَ الْكِبَارِ. ¹⁴لَيَرِدِ الرَّبُّ عَلَيْكُمْ، عَلَيْكُمْ وَعَلَى آبَائِكُمْ. ¹⁵أَنْتُمْ مُبَارَكُونَ لِلرَّبِّ الصَّانِعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ. ¹⁶السَّمَاوَاتُ سَمَاوَاتُ لِلرَّبِّ، أَمَّا الْأَرْضُ فَأَعْطَاهَا لِبَنِي آدَمَ. ¹⁷لَيْسَ الْأَمْوَاتُ يُسَبِّحُونَ الرَّبَّ وَلَا مَنْ يَنْحَدِرُ إِلَى أَرْضِ الشُّكُوتِ. ¹⁸أَمَّا تَحْنُ قُبَارُكَ الرَّبِّ مِنَ الْآنَ وَإِلَى الدَّهْرِ. هَلِّلُوهَا.